

[Indenrigsministeren.]

1964. Den daværende socialminister lagde vægt på, at det blev gjort klart for kommunerne, at omsorgsarbejdet skulle lægges sådan til rette, at de ældre kunne hjælpes til at klare sig selv, og der har derfor været en stor udvikling i den forebyggende indsats; jeg tænker her ikke mindst på hjemmehjælpen.

Selv om den forebyggende indsats udvikles mest muligt, vil der dog altid være brug for plejehjem til mennesker med stort plejebehov, og de hjem, der skal bygges, må være indrettet sådan, at de er egnede til formålet. På grund af den forebyggende indsats vil de mennesker, der kommer på plejehjem, have brug for megen omsorg og pasning, og det arbejde, der skal gøres for dem, kan ikke ske i bygninger, der ikke er indrettet til formålet. Tanken om at anvende bygninger, der ikke længere kan bruges til deres oprindelige formål, kan dog godt være rigtig, og på et tidspunkt, hvor det er nødvendigt at holde igen på de offentlige udgifter, bør man ikke uden videre kassere noget gammelt uden at undersøge, om det kan bruges til andre formål.

Ansvar for tilrettelæggelse af plejehjemsforsorgen ligger hos kommunerne, men igennem den sociale styrelseslov er det muligt at have indseende med kommunernes planlægning. Jeg mener derfor ikke, der er brug for en folketingsbeslutning. De regler, der foreslås indført, findes allerede, for Københavns og Frederiksberg kommuner specielt efter, at der sidste år ved ændring af den sociale styrelseslov blev indsat en udtrykkelig bestemmelse om, at der i Københavns kommune skal udarbejdes udbygningsplaner efter de samme retningslinjer som dem, der gælder for planlægning i andre kommuner og amtskommuner. Udbygningsplanerne udarbejdes efter en vejledning, som socialministeriet udsendte i juli 1974. For planerne 1977-1981 er der udsendt retningslinjer i oktober 1975, hvor socialministeren udtrykkelig har anmodet kommuner og amtskommuner om overvejelser i lyset af den mangeårige målsætning, hvorefter de pleje- og omsorgskrævende patienter så vidt muligt skal have lejlighed til at blive i deres eget hjem, så længe de ønsker det.

Derudover har socialministeren ved samme lejlighed sendt et notat til kommu-

ner og amtskommuner vedrørende planlægning og visitation inden for omsorgsområdet, ligesom socialministeren har udsendt en vejledning om besparelser inden for omsorgsområdet, der peger på en række muligheder for bedre prioritering inden for området til gavn for den enkelte ældre og for det offentlige.

Jeg skal her på socialministerens vegne sige, at planlægningsreglerne er benyttet i styrelseslovens § 11 derved, at der er udsendt generelle oplysninger om planlægning, visitation og priser på forskellige former for omsorg, ligesom socialministeren har udsendt en vejledning om besparelsesmuligheder, men socialministeren mener ikke, at man skal blande sig i spørgsmålet om, hvilke bygninger kommunerne skal anvende til plejehjem; det afgørende er, at de sørger for, at de er der.

Inge Fischer Møller (S):

Jeg kan tilslutte mig de udtalelser, ministeren er kommet med, og klart tilkendegive, at det efter vor opfattelse ikke er spørgsmål, som folketinget skal træffe afgørelse i. De regler, der gælder for det område, står i den sociale styrelseslov, og jeg skal måske på en meget pæn måde bede fremskridtspartiets repræsentanter om at gøre sig bekendt med denne lov, for hvis de havde gjort det, havde de også været klar over, at forslaget var ganske overflødigt.

Men jeg vil også gerne, når jeg nu er her, benytte lejligheden til at sige et par enkelte ord. Det er ikke kun, når det drejer sig om plejehjemspladser, et spørgsmål om at udnytte det, som nogle vil kalde for ledig kapacitet. Det er et spørgsmål om at finde en plejehjemsplads, som dækker lige netop det behov, den pågældende plejehjemspatient har, og de muligheder har vi allerede i gældende lovgivning. Jeg skal derfor ganske kort på socialdemokratiets vegne afvise forslaget.

Peter Holst (V):

Da venstres ordfører i denne sag, hr. Bertel Haarder, er forhindret i at være her, skal jeg på hans vegne redegøre for vores syn på sagen. Der er grund til at tro, at forslaget er affødt af den megen tale om overkapacitet på sygehusområdet. Vor vurdering er den, at det er et spørgsmål, om staten skal gribe